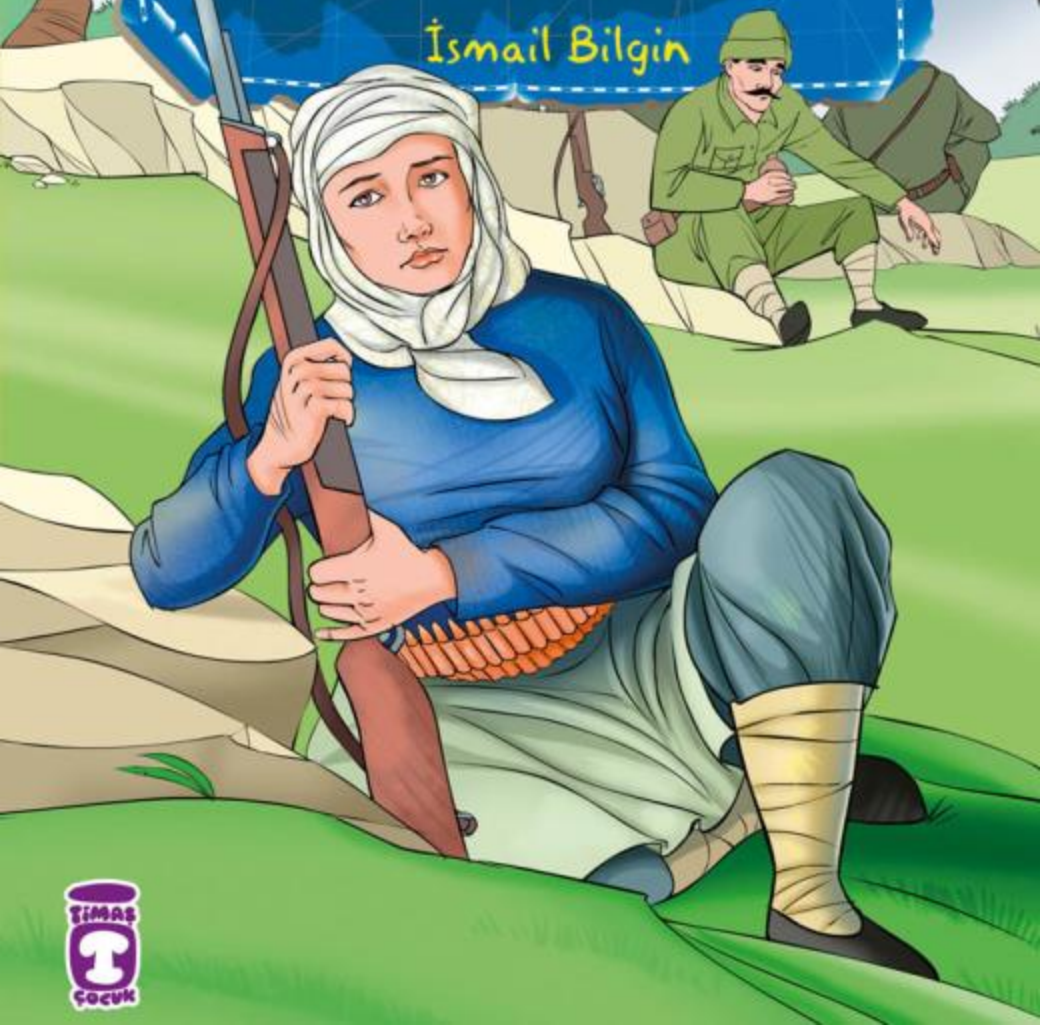

KURT ULUŞUN KAHRAMANLARI

~OSMANIYE~

TAYYAR
RAHİME

İsmail Bilgin

TAYYAR RAHİME

-OSMANİYE-

İSMAİL BİLGİN

I. Bölüm

HÜSEYİN AĞA MÜFREZE KURUYOR

Fransız askerler, Adana'yı işgal ettikten sonra Osmaniye taraflarına gelmişler, halka kötülük yapmaya başlamışlardı. Sokaklarda rastladıkları kişilerin peşine düşüyor, yakaladıklarını dövüyor, hatta öldürüyorlardı.

Hüseyin Ağa ülke için fedakârlıklarda bulunan biriydi. Son zamanlarda yaşananlara çok sinirleniyor, elden bir şey gelmediği için üzülüyordu.

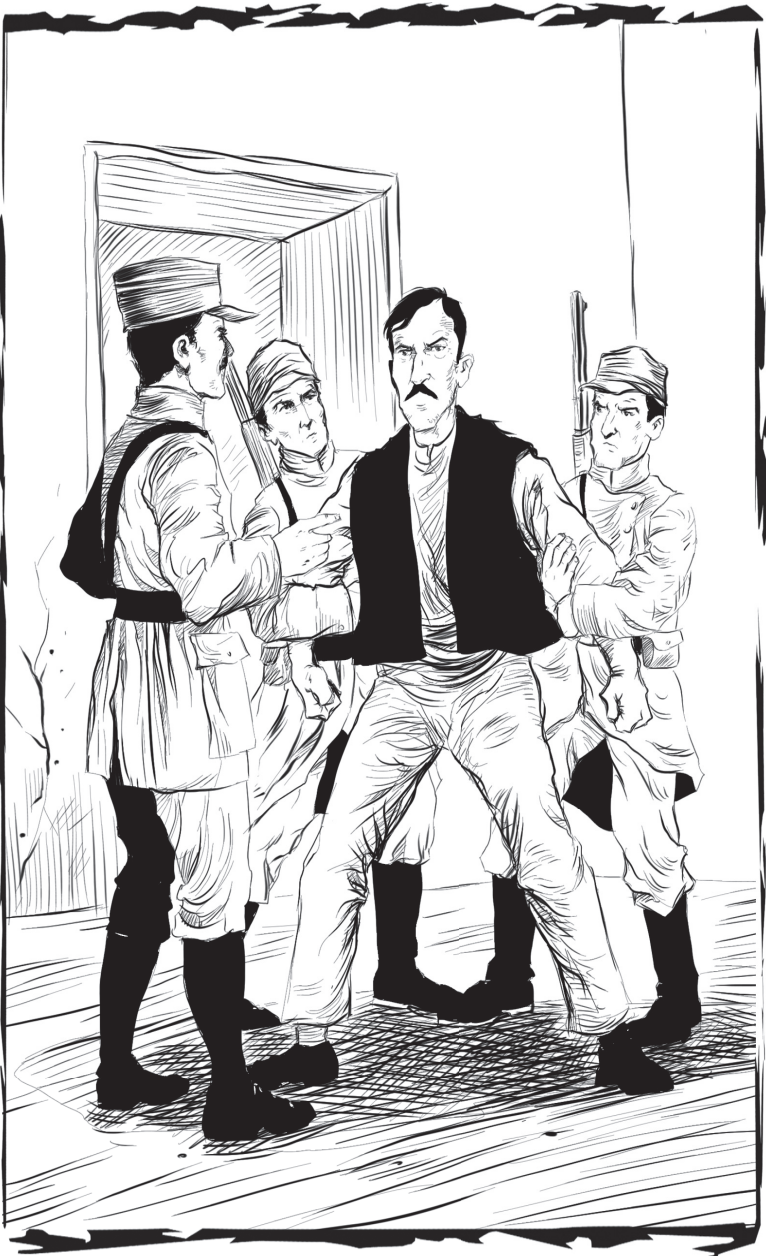
Bir gün bazı sesler duydu. Yine Fransız askerleri olay çıkarmış olmalıydı. Ne oluyor, diye merakla sesin geldiği tarafa doğru gitti. Tahmininde yanılmamıştı. Bir Fransız askeri

yaşlı bir adamı tüfek ile dövüyordu. Hüseyin Ağa çok kızdı. Hemen atından indi ve askere doğru yürüdü. Onu belinden yakaladığı gibi hızla yere vurdu. Arkadaşlarının dövüldüğünü gören diğer Fransız askerleri Hüseyin Ağa'ya doğru koşmaya başladılar. Bunun üzerine Hüseyin Ağa atına atladığı gibi oradan uzaklaştı. Fransız askerleri o günden sonra onu aramaya başladı.

Artık bu düşmanlara 'dur' demek isteyen Hüseyin Ağa bir birlik oluşturmaya karar verdi. Etrafına haber yayıyor, eli silah tutan gençleri, yaşlıları birliğine katmak istiyordu. Fransız askerleri bu durumu da haber aldıktan sonra onu aramaya hız vermişlerdi. Bir süre onlardan kaçmayı başaran Hüseyin Ağa, daha sonra Osmaniye'nin ıssız sokaklarında onlarla karşılaştı ve askerler onu yakalamak için acımadan atını vurdular. Atından yere düşünce kendisi de yakalandı ve hapishaneye atıldı.

Birkaç günden beri Hüseyin Ağa'yı konuşturmaya çalışıyorlardı. Fransız askerleri onu iki kolundan tutmuştu.

— Konuş! Sana kimler destek oluyor? Seni böyle cesaretlendiren kimlerdir?

—

— Konuşsana!..

— Bunu hücrelerine götürün. Orada aklı başına gelsin. Aç ve susuz bırakın, dedi Fransız askerlerin komutanı Teğmen Laşer.

— Emredersiniz.

Yüzbaşı Sarkozin Türklerin kendilerine karşı koymasını bir türlü kabul edemiyordu. Hüseyin Ağa'nın arkasında kimler var bilmek istiyordu. Onun konuşup konuşmadığını öğrenmek için hapis haneye gitti. Onu Teğmen Laşer karşıladı:

— Hoş geldiniz Komutan'ım!

— Konuştu mu?

— Hayır efendim.

— Kaç gündür aç?

— Üç gün oldu efendim.

— Sakın su vermeyin. Mutlaka pes edecek ve konuşacaktır.

Ancak ne yapsalar da Hüseyin Ağa konuşmuyordu. Kaldı ki konuşacağı bir şey de yoktu. Kimse ona ne yapacağını söylememişti.

Kendiliğinden Fransızlara karşı koymak için harekete geçmişti.

Günler geçmiş Hüseyin Ağa'nın ağzından tek kelime alamamışlardı. Yüzbaşı Sarkozin askerlerine onu kendisine getirmelerini emretti.

Biraz sonra Hüseyin Ağa'yı getirdiler. Artık ayakta durmakta zorlanıyordu. Açlıktan başı dönüyor, gözleri kararıyordu.

Yüzbaşı Sarkozin masasına her türlü yiyeceği, içeceği koydurmuştu. Hüseyin Ağa'nın önünde yavaş yavaş yemek yiyor, şerbet içiyordu. Neden sonra Hüseyin Ağa'ya,

— Sen de ister misin, diye sordu.

—

— Çok susamış olmalısın. Dudakların çatlamış. İstersen bunlardan yiyebilirsin, kana kana su içebilirsin. Tabii önce konuşman lazım. Konuşmadan ne bir kırıntı eklemek ve ne de bir yudum su veririz.

—

— Susma!

Hüseyin Ağa yere düşmemek için gayret sarf ediyordu. Bu düşmanlar karşısında ne

olursa olsun yere düşmeyecekti. Yiyecekleri ve içecekleri de istemiyordu. “Bunların ekmeğini yiyip suyunu içeceğime ölürüm daha iyi.” diye düşünüyordu.

Komutan Sarkozin bir saate yakın beklemişti. Ama Hüseyin Ağa hâlâ ayaktaydı ve konuşmuyordu. Sarkozin sinirlendi.

— Götürün bunu! Konuşturun! Açlıkla, susuzlukla konuşturamadık. Bakalım işken-cemize ne kadar dayanacak?

Fransız askerleri onu alıp mahzene indirdiler. Ellerini, kollarını bağladılar. Sonra kırbaçlamaya başladılar. Her kırbaç vuruşunda Hüseyin Ağa dişlerini sıkıyordu. Ne bir ses çıkarıyordu ne de pes ediyordu. Bu durum askerleri kızdırdı: